

Karin Hedbrant

Att skildra hus, fasader, arkitektur har alltid varit ett av mina stora ämnen oavsett bildteknik. En huskropp är så fylld av uttryck och symbolik. Jag är i första hand målare med blick för komposition och det dekorativa men har också en bakgrund som bildpedagog.

När jag landade i Havanna utan några särskilda förväntningar i november 2019 blev jag omedelbart fullständigt nockad av alla 1800-talsbyggnader som en gång uppfördes av sockerkapitalet. Och hur de var stadda i förvandling i olika grader av upprättelse och förfall. De exproprierades efter 1959 och hyrdes ut billigt till befolkningen med allt vad det skulle innebära för husen och människorna.

I Santiago de Cuba mötte jag liknande gamla fantastiska palats i samma process men där i en slags småstadsatmosfär och i en helt annan skala. Jag vandrade tidiga morgnar med min Huawei mobil och hittade ständigt motiv när morgonsolen målade husen. Och därpå hur gatorna fylldes av oklanderligt klädda o välkammade barn på väg till skolan hand i hand med en förälder. Allteftersom dagen fortsatte följde jag gatulivet tills det var dags för dem som rör sig i nattlyktans sken...

Jag talar tyvärr inte spanska men upplevelsen var så fylld av autentiskt liv som fick mig att ana alla umbäranden detta folk har utstått - som var långt utöver vad jag förväntat mig av en turistresa. När jag kom hem och granskade mina bilder såg jag att där fanns mycket jag ville förmedla till andra - och nu har det blivit till min första riktiga fotoutställning.

/ Karin Hedbrant